

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 27/02/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 808

“VI-RÚT CÀNG BIẾN CHỪNG CÀNG ĐỘC HẠI”

Hòa Thượng giảng bài này cách đây hơn 20 năm rồi. Ngài nói: **“Vi-rút càng biến chủng thì càng độc hại”**. Vì vi-rút bị tiêu diệt nên chúng phải tự vệ, để tồn tại thì chúng cần phải thay đổi. Sự độc hại của vi-rút do con người truyền cho chúng. Thời gian đó, Hòa Thượng chỉ nói là **“biến chủng”** chứ Ngài không dùng cụm từ **“thay đổi gen tế bào”**. Bây giờ chúng ta biết được vi-rút đã thay đổi gen để mạnh hơn, tồn tại được lâu hơn.

Sáng nay, khi đọc đề tài này tôi giật mình vì đề tài này Hòa Thượng đã giảng cách đây 20 năm rồi mà điều này lại đang diễn ra. Nghĩ đến việc này mà tôi sờn hết gai ốc, chân thật là đáng sợ! Chúng ta học đến đề tài 808 này vào đúng thời điểm dịch bệnh Covid đang hoành hành ngày càng nghiêm trọng. Đây là tình cờ chứ không phải do tôi lựa chọn đề tài.

Hòa Thượng nói: **“Vi-rút vốn dĩ không độc hại như vậy nhưng con người đã truyền nhiễm cho nó nên nó ngày càng độc hại. Để có thể sinh tồn và mạnh hơn, vi-rút cần phải biến chủng”**. Trong tình hình dịch bệnh Covid đang diễn biến rất phức tạp như hiện nay, chúng ta thấy biến chủng Delta hoành hành đã rất kinh khủng rồi nhưng biến chủng Omicron lại lây lan với mức độ khủng khiếp hơn. Gần đây tôi đọc tin tức thấy có biến chủng còn mạnh hơn Omicron.

Chúng ta nghĩ rằng dịch bệnh, thiên tai đều là do thiên nhiên hay hoàn cảnh tạo ra nhưng chúng ta không biết rằng tất cả đều từ nơi khởi tâm động niệm của chính chúng ta. Rất ít người hiểu được rằng tất cả đều do từ khởi tâm động niệm của chính chúng ta. Nhiều người từng tu hành nhiều năm, cũng từng nghe Phật nói nhưng không hiểu một cách sâu sắc. Phật nói: **“Cảnh tùy tâm chuyển”**, hoàn cảnh tốt đẹp hay xấu ác đều do tâm người chiêu cảm đến. Phật đã nói cách đây hơn 2000 năm: **“Nhất thiết duy tâm tạo”**. Nhưng khi nhiều điều không như ý xảy ra, chúng ta thường oán trời, trách đất, trách người, trách hoàn cảnh chứ không trách chính mình vì phần nhiều chúng ta không thừa nhận nguyên nhân là do chính mình.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta khởi một ý niệm thiện thì đã châu biến pháp giới, tất cả chúng sinh hữu tình đều cảm ứng được, thiện thì tương ứng với thiện. Bạn khởi lên một ác niệm thì cũng liền có cảm ứng, ác thì tương ứng với ác”**.

Chúng ta thường cho rằng một ý niệm ác là ý niệm ảnh hưởng đến người khác, là ý tưởng làm thương tổn người khác nhưng chỉ cần một ý niệm không thật, không chân chánh, không ngay thẳng thì cũng đã là ý niệm ác rồi. Chúng ta cạnh tranh, nghĩ rằng mình hơn người ta, cho rằng đây là lĩnh vực chuyên môn của mình nhưng thực ra chưa phải là chúng ta giỏi hơn họ ở lĩnh vực đó. Chúng ta chỉ cần khởi ý niệm như vậy thì đã là ý niệm ác rồi.

Ngài Lục Tô Huệ Năng đã nói: “*Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp*”. Tự tánh của chúng ta đều như nhau, tất cả chúng ta đều bình đẳng. Phật cũng nói: “*Phật, Phật đạo đồng*”, Phật với Phật đều như nhau, mỗi chúng ta năng lực tự tánh đều như nhau. Hoàn cảnh xấu ác đều do tâm con người tạo ra. Con người khởi tâm động niệm là vô cùng xấu ác. Khi ý niệm ngày càng xấu ác thì hoàn cảnh sẽ càng lúc càng xấu ác hơn.

Cách đây mấy năm, có người đã nói với tôi: “*Làm gì có chuyện người ta tốt với mình!*”. Có người cũng nói với tôi rằng: “*Làm gì mà người ta cho không bao giờ!*”. Con người đã mất niềm tin với nhau từ lâu, nên khi chúng ta làm việc tốt nào đó cho mọi người thì họ nghi ngờ, họ cho rằng sau này chúng ta sẽ đặt yêu cầu. Con người với con người từ lâu đã như vậy. Họ tính làm sao có lợi thì họ mới làm, không có lợi thì họ sẽ không làm, việc nào không có lợi mà còn bị thiệt thòi thì chắc chắn họ không bao giờ làm. Cho nên khi chúng ta làm việc tốt thì họ không tin.

Trước đây tôi đã từng nói: “*Các khu đào tạo tập trung học văn hóa truyền thống nên hoàn toàn miễn phí! Tôi tin rằng chúng ta sẽ làm được!*”. Vì tôi tin Phật Bồ Tát, tin Long Thiên Thiện Thần. Khi chúng ta đã phát tâm chân thành thì các Ngài sẽ thành toàn cho chúng ta.

Cách đây 3 - 4 năm, khi tôi đến London, tôi nói với mọi người: “*Chúng ta phải tìm một nơi cho các con học tiếng Việt, học văn hóa Việt, học truyền thống của dân tộc, ít nhất một tháng học bốn kỳ vào cuối tuần. Thứ Bảy, Chủ nhật mọi người đều đến học. Chúng ta sẽ nấu cơm để những người đến học có thể ăn luôn ở đó cho tiện*”. Tôi nói như thể mình đã có sẵn tiền. Khi có người thắc mắc thì tôi trả lời: “*Chúng ta cứ yên tâm mà làm, rồi sẽ có người ủng hộ tiền!*”. Tôi có niềm tin rất mạnh mẽ.

Khi Hòa Thượng đến London để giảng, những người tổ chức pháp hội đã thuê hội trường và chi tiêu một khoản tiền rất lớn. Mỗi người đến dự pháp hội nghe pháp đều được phát tặng một túi trong đó có kẹo và phiếu đổi thức ăn giá trị 3 Bảng Anh (*khoảng 90.000VND*). Trong 3 ngày pháp hội, bất cứ ai đến tham dự đều được nhận được túi quà này. Chúng ta thấy là làm được mà!

Chúng ta tự tư tự lợi, sợ lời, sợ lỗ nên không dám khởi tâm làm. Tôi hỏi Thầy giáo quản lý khu học tập trung ở Tây Ninh: “*Thầy trò đông như vậy có hết gạo không? Nếu hết thì báo tôi!*”. Tôi nói như vậy thôi nhưng tôi biết họ sẽ không bao giờ thiếu. Tôi thấy trong mấy ngày Tết họ có rất nhiều đồ, điều kỳ lạ là càng lúc càng sung túc. Chúng ta không dám tin, sợ làm ra thì thiệt thòi, lỗ lã nên cuối cùng không dám phát tâm làm. Ở Sơn Tây, chúng ta cũng đã tổ chức cho các con lớp học tập trung được gần một năm rồi

mà cũng chưa phải vận động, chưa phải kêu gọi phụ huynh đóng tiền nhưng tài vật càng ngày càng sung túc. Thầy trò tự trồng rau củ để ăn, còn mang đi tặng mọi người, sau này sẽ tặng mọi người ngày càng nhiều hơn. Ở Đà Nẵng tuy lớp học chưa hình thành nhưng chúng ta đang triển khai xây dựng khu nhà lưới trên mảnh đất 400m² để trồng rau sạch. Hôm nay chúng ta đã tiến hành dựng cột, lắp khung, quây lưới, sau khi dựng xong khung nhà sẽ tiến hành trồng rau luôn. Trong thời gian chuẩn bị dựng cột, quây lưới thì chúng ta ươm cây con trong khoảng 7-10 ngày. Vậy thì chỉ cần khoảng 15 ngày nữa chúng ta sẽ có rau sạch để tặng mọi người. Chúng ta không ngồi đó để kêu gọi xin xỏ mọi người mà chúng ta tự làm, tự nỗ lực tạo ra vật chất để cúng dường mọi người. Sắp tới chúng ta cũng sẽ triển khai mô hình như vậy ở nhiều nơi. Nơi nào cũng phải trồng rau, chuẩn bị nguồn nước sạch trước để khi các con bắt đầu đến học thì các con sẽ có hoàn cảnh sống tốt, được ăn uống sạch, được sống trong môi trường sống thân thiện.

Hòa Thượng nói: ***“Con người ngày nay thật đáng thương! Họ ăn độc, uống độc, vậy thì phải nhiễm độc mà chết!”***. Không những vậy, tâm địa con người lại quá độc nữa! Vậy thì con người bị nhiễm độc, bị bệnh khổ quần quai mà chết, việc này không có gì là lạ.

Tôi trồng rau thủy canh, khí canh. Rau được trồng trên những ống đứng, hệ thống nước tự động phun tưới rau 5 phút một lần. Mặc dù rau được trồng trong nhà lưới nhưng côn trùng vẫn tự sinh ra để ăn rau. Khi tôi trồng rau ở ngoài trời thì gần như không có rau để ăn do côn trùng đã ăn hết, cho nên ở ngoài trời tôi chỉ trồng được những cây mà côn trùng không ăn như cây bồ công anh. Khi tôi ươm cây con, ươm rau cải xanh mang ra đất trồng thì sau nhiều ngày cực khổ chăm sóc, cây chỉ còn lại những chiếc lá trơ trọi đã bị côn trùng ăn. Do vậy, người ta bán những cây rau lá tốt tươi thì cứ hai - ba ngày người ta lại phải phun thuốc một lần. Con người ăn độc, uống độc, khởi tâm động niệm độc. Vậy thì con người không nhiễm độc, không bệnh khổ mới là lạ!

Hòa Thượng nói: ***“Mỗi chúng ta không thể có một ác niệm vì ác niệm khởi lên, đôi bên đều bị tổn hại, sức khỏe của chính mình không tốt, hoàn cảnh của chính mình cũng biến thành xấu ác, đặc biệt là ở nơi ôn dịch. Ngày nay mọi người có thái độ rất bất thiện đối với ôn dịch. Đây là việc không tốt”***. Chúng ta dùng tâm vô cùng xấu ác đối với vi-rút mà không nghĩ rằng đó cũng là chúng sanh. Vi-rút sinh sôi mạnh nhất từ trong cơ thể người, sau đó nó biến chủng. Chúng ta dùng nhiều biện pháp để đối trị vi-rút thì nó biến đổi ngày càng nghiêm trọng.

Tôi thấy rõ điều này trên côn trùng. Cách đây khoảng hơn chục năm, tôi đóng cửa nhà kín lại để xịt muỗi. Sau 5-10 phút, rất nhiều muỗi chết trong nhà nhưng ngày hôm sau thì muỗi lại đến đầy nhà vì sau khi thuốc xịt muỗi tan nhạt đi rồi thì chính nó lại chiêu dụ muỗi đến nhiều hơn. Sau đó tôi kiên quyết không làm như vậy nữa và chặt bỏ luôn cái máy bắt muỗi.

Người ta diệt sâu cũng vậy, càng diệt thì sâu lại càng nhiều. Tôi cho rằng do sau khi thuốc diệt sâu tan nhạt đi thì lại chiêu dụ sâu bọ đến nhiều hơn. Tôi thấy một trái su su mà đã có bảy tám con ruồi vàng

bám vào thì coi như trái su su đó vị hồng, trái mướp thì cũng chỉ cần một hai con ruồi vàng bám vào là hồng. Nhưng mấy tháng gần đây, tôi không thấy có con nào ruồi vàng nào nữa, bây giờ mướp không còn bị ruồi vàng ăn nữa. Chúng ta tìm cách đổi trị chúng thì chúng sẽ tìm cách đổi trị chúng ta. Côn trùng biết làm như vậy thì vi-rút cũng vậy. **Vi-rút biến chủng ngày càng độc hại là do khi tiếp xúc với cơ thể người thì sẽ theo cơ thể người mà biến đổi. Vi-rút ngày càng biến đổi độc hại nguyên nhân chính là ở sự bất thiện của con người.**

Hòa Thượng nói: *“Khi bệnh truyền nhiễm phát sinh ra, nếu chúng ta xem chúng là kẻ địch để chúng ta phải chiến đấu với chúng, phải giết hại chúng thì ý niệm này thật là không tốt vì chúng ta sẽ làm cho chúng thay đổi để sinh tồn. Chúng ngày càng biến đổi để sinh tồn vậy thì sẽ càng độc hơn. Vì vậy, tiêu diệt không phải là biện pháp. Chúng ta phải dùng thiện ý, thiện hạnh để hòa giải, hi vọng sự độc hại của những loài vi-rút này tiêu mất. Sự độc hại của vi-rút chính là do ba độc “tham, sân, si” của con người chúng ta tiếp xúc, khiến cho vi-rút ngày càng mạnh hơn. Bản thân vi-rút không độc đến như vậy”.*

Sáng nay tôi đọc bài này tưởng chừng như Hòa Thượng mới giảng hôm qua, nhưng đây là bài học Ngài đã nói cách đây hơn 20 năm rồi. Hơn 20 năm trước, Hòa Thượng đã giảng cho đồng tu nghe về việc này. Ngài dạy chúng ta phải dùng thiện tâm, thiện ý, thiện hạnh đối đãi với hoàn cảnh, đối đãi với mọi sự mọi vật.

Hòa Thượng nói: *“Sự độc hại của các loại vi khuẩn là do chúng ta truyền nhiễm cho chúng. Chúng được truyền nhiễm sự độc hại bởi ý niệm bất thiện của chúng ta. Chúng ta muốn giết hại chúng, tiêu diệt chúng cho nên chúng phải đề phòng, phải biến chủng, vậy thì càng biến càng độc hại. Chúng phải phòng phạm nên chúng phải biến đổi, càng biến đổi thì càng độc hại. Vậy thì phiền phức quá lớn! Độc là từ ở nơi chúng ta truyền đến chúng, sau đó chúng truyền lại cho chúng ta. Sự việc này chính là như vậy. Cho nên Phật nói: “Thế gian bao gồm ba gốc thiện mà biến hiện ra thì tất cả mọi thứ tốt đẹp”. Tất cả những bất thiện đều từ nơi ba độc “tham sân si” mà cảm nhiễm. Do vậy chúng ta không nên có tâm địa bất thiện. Con người nếu có thể đem tham, sân, si, tự tư tự lợi vứt bỏ đi thì làm gì có đạo lý mà không khỏe mạnh!”.*

Bài giảng này quá tương ứng với hiện tại của chúng ta! Giá như các nhà khoa học nghe được bài giảng này của Hòa Thượng! **Ba gốc thiện chính là không tham, không sân, không si.** Chính tâm tham sân si của con người quá nhiều, quá nặng nên đã truyền nhiễm lên những chúng sinh nhỏ bé, khiến cho chúng ngày càng bị nhiễm nhiều hơn cho nên chúng ngày càng độc hại. Con người càng muốn tiêu diệt chúng thì chúng biến chủng càng độc hại hơn.

Trong các mối quan hệ giữa con người với con người, người ta thấy có người “cao thủ” thì lại tìm cách “cao thủ” hơn để khắc chế. Con người luôn tìm cách “khắc chế lẫn nhau”, không bao giờ chịu thiệt

thời, nhường nhịn. Nhưng càng khắt chế thì càng lợi hại! Năm nay anh lợi hại thì năm tới tôi sẽ lợi hại hơn anh! Năng lực phòng phạm của con người càng lúc càng được nâng cao đến mức con người không còn tình người nữa.

Hòa Thượng nói: **“Đại tự nhiên sẽ hài hòa, tốt đẹp, thân thiện với con người khi con người buông bỏ đi tham, sân, si, mạn, buông bỏ tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, buông bỏ hưởng thụ năm dục sáu trần. Vậy thì hoàn cảnh mới được tốt đẹp, con người mới được khỏe mạnh, cuộc sống của chúng ta mới chân thật là an vui, hạnh phúc”.**

Nhưng hoàn cảnh tốt đẹp này khi nào mới có được trong khi con người tự tư tự lợi càng lúc càng sâu nặng? Tôi thấy họ không bao giờ dám ăn hoa quả do chính họ trồng, họ chỉ mang đi bán vì họ thấy nó quá độc. Sản phẩm họ trồng ra mà họ không dám ăn, không để người thân ăn mà đi bán cho người khác. Họ chỉ cần bán lấy tiền, không quan tâm đến người khác. Đó chính là tự tư tự lợi. Họ không nghĩ rằng con người với nhau thì cần phải chăm sóc nhau. Họ tưởng là họ không ăn những chất độc hại, họ tưởng là họ an toàn nhưng người khác cũng làm như họ thì họ làm sao có thể an toàn được!

Chục năm trước, khi đi giảng ở vùng quê, tôi đã nói: **“Chúng ta trồng rau, trồng lúa, trồng trái cây để bán thì chúng ta không dám ăn. Loại nào trồng để ăn thì chúng ta trồng riêng, không dùng thuốc trừ sâu, không dùng những chất độc hại để canh tác. Nhưng cuối cùng chúng ta đang hại lẫn nhau”.** Người trồng rau thì vẫn phải ăn lúa, ăn trái cây còn người trồng lúa thì vẫn phải ăn rau.

Trên báo gần đây có đăng một bài viết về việc một xưởng sản xuất trái cây đóng hộp vị cơ quan chức năng kiểm tra thì phát hiện ra tất cả đều là hàng không rõ nguồn gốc nhưng được đóng mác xuất xứ Đà Lạt. Họ vì tự tư tự lợi của chính mình, họ muốn ở nhà sang hơn, đi xe xịn hơn mà đã làm hại đến sức khỏe của bao người. Tôi không ăn đồ sấy khô, không dùng đồ ăn chế biến sẵn. Trái cây nhập từ nước ngoài về ban đầu sạch hoàn toàn nhưng vì muốn trái cây tươi lâu nên người ta lại mang đi nhúng thuốc bảo quản rất độc hại.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!